Penguen Percy'nin Çakıl Taşı Dükkânı

Çınar BİBER

Penguen Percy'nin Çakıl Taşı Dükkânı

Çınar BİBER

Buzlu Frosty Bay kasabasının kıyısında, karın şeker gibi parıldadığı yerde, Percy adında küçük, yuvarlak bir penguen yaşardı. Sırtı siyah, karnı beyazdı ve başındaki bir tutam tüy hep dikilirdi. Percy çakıl taşı toplamayı çok severdi. Pürüzsüz olanları, benekli olanları ve cam gibi parlayanları. Kırmızı önlüğünün cebi her zaman onlarla doluydu.

Bir sabah Percy'nin aklına harika bir fikir geldi. "Bir çakıl taşı dükkânı açacağım!" dedi, turuncu ayaklarını birbirine vurarak. Buz kemerinin yanında küçük bir tezgâh kurdu ve çakıl taşlarını düzgün sıralar hâlinde dizdi. Başına küçük, yuvarlak bir şapka taktı. "Gelin de güzel çakıl taşlarımı görün!" diye seslendi yanından paytak paytak geçen herkese.

Frosty Bay'in penguenleri bakmaya geldiler. Çakıl taşlarını yüzgeçlerinde çevirip "Ooo!" ve "Aaa!" dediler. Percy'nin yüzü güldü. Kehribar rengi gözleri parıldadı. Başkalarının hazinelerinden keyif almasını görmeyi çok seviyordu. Ama günler geçtikçe Percy tuhaf bir şey fark etti. Bazı penguenler bir sürü çakıl taşı alıyordu, bazılarıysa sadece bakıp üzgün yüzlerle paytak paytak uzaklaşıyordu.

Percy, en iyi arkadaşı Tilly'den anlamasına yardım etmesini istedi. Tilly daha uzun ve inceydi, gök mavisi bir atkısı ve bez bir çantası vardı. Sıcakkanlı ve aklı başında biriydi. "Müşterileri izleyelim," dedi. Bir sürü çakıl taşı olan zengin penguenleri ve yüzgeçleri boş olan yoksul penguenleri gördüler. "Neden herkesin çakıl taşı olamıyor?" diye merak etti Percy.

Tilly ince gagasıyla işaret etti. "Bak Percy. Bazı penguenlerin yuvaları için bolca parlak çakıl taşı var, bazılarınınsa hiç yok. Yumurtalarını güvende ve sıcak tutmak için pürüzsüz taşlara ihtiyaçları var." Percy'nin içi ağırlaştı. Dükkânının üzücü değil, mutlu bir yer olmasını istiyordu. "Ne yapabiliriz?" diye sordu.

Tam o sırada minicik bir yavru paytak paytak yanlarına geldi. Bu, tüyleri kabarık gri ve yeşil ponponlu şapkası olan Pip'ti. Büyük mavi gözleri yaşlarla doluydu. "Hiç yuva çakıl taşı bulamıyorum," diye burnunu çekti. "Ayaklarım kazmak için çok küçük, büyük penguenler de bütün iyi taşları aldı." Percy'nin başındaki tüy tutamı sarktı. Yardım etmeliydi.

Percy çakıl taşlarıyla dolu dükkânına baktı. Kazancı ve adaleti düşündü. Sonra kasabanın en yaşlı pengueni olan ve hep "Paylaşmak kasabayı güçlü kılar" diyen Büyükbaba Waddle'ı hatırladı. Percy ne yapması gerektiğini biliyordu. Tilly ile Pip'i çağırdı. "Bu dükkânı herkes için adil yapalım!" diye duyurdu.

Tilly yüzgeçlerini birbirine vurdu. "Bir değiş tokuş başlatabiliriz! Penguenler ihtiyaçları olmayan çakıl taşlarını getirip ihtiyaçları olanları alabilir." Percy başını salladı. "Fazlası olanlar da hiç olmayanlarla paylaşabilir." Pip'in gözleri kocaman açıldı. "Gerçekten mi? Yuvam için çakıl taşı alabilir miyim?" Percy gülümsedi. "Evet, herkes yardım edecek."

Ertesi sabah Percy ve Tilly yeni bir tabela astılar. Üzerinde şöyle yazıyordu: Çakıl Taşı Değiş Tokuşu ve Paylaşımı. Çakıl taşlarını büyük yığınlara ayırdılar: pürüzsüz, benekli ve parlak. İlk gelen, üstü çakıl taşlı bastonuna yaslanan Büyükbaba Waddle oldu. "Gençliğimden kalma bir sürü çakıl taşım var," dedi. "Onları paylaşmak istiyorum." Percy'ye büyük bir çuval verdi.

Haber hızla yayıldı. Penguenler değiş tokuş etmek için çakıl taşlarıyla geldiler. Bazıları pürüzsüz, bazıları benekli getirdi. Kimileri boş yüzgeçlerle gelip tam ihtiyaçları olanla ayrıldı. Tilly bez çantasıyla yığınları düzenledi. Percy herkesi sıcak bir gülümsemeyle karşıladı. Dükkân neşeli sohbetlerle çınladı.

Pip yuvası için üç mükemmel çakıl taşı buldu. "Teşekkürler Percy!" diye cıvıldadı, yeşil ponponu zıplayarak. Percy'nin içi sıcacık oldu. Diğer penguenlerin birbirine yardım ettiğini gördü. Uzun bir penguen, yüksek taşlara ulaşsın diye küçük bir pengueni sırtına aldı. Herkes paylaşıyordu. "Bu satmaktan daha iyi," diye fısıldadı Percy Tilly'ye.

Büyükbaba Waddle, Percy'nin sırtını sıvazladı. "Büyük bir ders öğrendin, küçüğüm. Adalet ve dostluk kazançtan daha önemlidir." Percy başını salladı. Kırmızı önlüğünün cebinde hâlâ birkaç çakıl taşı vardı, ama artık satmak için değil, vermek içindi. Dükkân, kahkahalar ve iyilikle dolu Frosty Bay'in en dost canlısı yeri olmuştu.

Kutlamak için penguenler büyük bir ziyafet planladılar. Balık ve buz kekleri getirdiler. Pip yeşil şapkasını takıp sevinçle dans etti. Tilly dükkân tabelasına bir kurdele bağladı. Büyükbaba Waddle eski günlerin hikâyelerini anlattı. Percy etrafına baktı ve gurur duydu. Dükkânı herkesi bir araya getirmişti.

Çakıl taşı dükkânı her gün açık kaldı. Penguenler değiş tokuş etmek, paylaşmak ve sohbet etmek için geldiler. Percy ve Tilly yan yana çalışıp taşları ayırdılar ve gülümsediler. Pip sık sık uğradı, yuvası artık sıcacık ve rahattı. Küçük dükkân artık sadece çakıl taşlarıyla ilgili değildi. Dostluk ve adaletle ilgiliydi ve bu her şeyi değiştiriyordu.

Bir akşam, güneş buzun üzerinde batarken Percy dükkânının önünde durdu. Çakıl taşlarıyla mutlu mutlu evlerine giden penguenlere baktı. Ne kadar yol kat ettiklerini düşündü. "Adil bir dükkân mutlu bir dükkândır," dedi Tilly'ye. Tilly başını salladı ve onun yüzgecini sıktı. Frosty Bay'i daha iyi bir yer yaptıklarını biliyorlardı.

Ve böylece Frosty Bay'in penguenleri, paylaşmanın herkesi zenginleştirdiğini öğrendi. Percy'nin çakıl taşı dükkânı adaletin ve dostluğun simgesi oldu. Bir gün oraya giderseniz, penguenlerin çakıl taşlarını değiş tokuş edip birlikte güldüklerini görürsünüz. Kırmızı önlüğü ve başındaki tüy tutamıyla Percy de sizi sıcak bir gülümsemeyle ve parlak bir çakıl taşıyla karşılar.